

Dina Grossman Kjærgaard 29. januar 2018. s. 1 af 5

Bidrag fra Dina Grossman Kjærgaard til Udenrigsudvalgets åbne samråd om, hvorfor regeringen har besluttet at ændre på retningslinjer for støtte til palæstinensiske og israelske organisationer. 2018-01-31.

Udenrigsministeren er blevet bedt om at redegøre for, hvorfor regeringen har besluttet at ændre på støtten til de palæstinensiske og israelske organisationer, da den undersøgelse, Udenrigsministeriet satte i gang i foråret, ikke gav anledning til yderligere bekymring.

Udvalget ønsker herunder bl.a. svar på, hvilken rolle israelske myndigheder og politiske aktører og den israelske organisation NGO Monitor har spillet i forbindelse med beslutningen, og om ministeren mener, at NGO Monitor er en uafhængig organisation, der har de samme udenrigspolitiske principper som Danmark i relation til Israel-Palæstinakonflikten.

Endelig ønsker udvalget at få belyst, hvad der ligger i de nye retningslinjer, og om de nye principper kan anvendes på al dansk civilsamfundsstøtte.

Contents

1. Introduktion.....	1
2. WATCs kvindecener.....	2
3. Sekretariatets virke generelt	4
4. Lidt om de resterende sponsorer af Sekretariatet	5

1. Introduktion

Som pro-Israel, pro-palæstinensisk dansk aktivist hilser jeg samrådet velkommen. *Naturligvis* er det vigtigt, at udenrigsministeren uddyber, hvad ministeriets egne undersøgelser har afdækket, og hvorfor undersøgelsen har ført til bekymringer, selv om egentlige overtrædelser af donationsbetingelserne tilsyneladende er meget få.

Hvad der i den seneste måned *ikke* er kommet klart frem, er følgende vigtige sondring:

Mens NGOernes overholdelse af formalier stort set er god nok, er det et alvorligt problem, at nogle af de støttede NGOers faktiske adfærd opildner til ufred og had. Dette er stik mod de udtrykte intentioner, som jo er opbygning af det palæstinensiske civilsamfund med henblik på indgåelse af en varig, værdig fred - ikke kun med Israel men også mellem palæstinensiske faktioner.

Desuden forventes gennemsigtighed og ærlighed mellem donorerne og støttemodtagerne.

Imidlertid vil det netop være bekymringerne om målsætningerne og om forholdet mellem parterne, som ministeren med fordel kunne uddybe. Og det er helt naturligt, at Folketingsmedlemmer ønsker at høre om fremtidige retningslinjer. Også selv om detaljerne først kan komme frem i forbindelse med en konkret plan for en revideret dansk model for bilateral dansk støtte af det palæstinensiske civilsamfund.

Jeg er selv tilknyttet nogle af den "lange række organisationer"¹, som ifølge Venstre Ordføreren Michael Aastrup Jensen havde henvendt sig med bekymringer - men som han næsten ikke har nævnt.² Samrådsspørgsmålet passer således fint med, at regeringens hovedforklaring har været "israelsk pres".

Men dette er en uheldig forsimpning. *Derfor vil jeg gerne uddybe nogle af de meget bekymrende forhold, som i sommers blev rejst af såvel vores som Norges udenrigsminister – og FN Generalsektær António Guterres³, men desværre ikke særlig meget siden.*

2. Om WATCs kvindecener

WATC har mange aktiviteter. Eet af de nyeste initiativer har været opførelse af et kulturhus - et center for unge kvinder . Centret blev navngivet Dalal Mugrabhi. Dette førte til, at Norge (som gav direkte støtte til WATC) ultimo maj 2017 forlangte, at logoen af den norske repræsentation blev fjernet fra bygningen og at pengene fra landets bilaterale støtte til opførelsen af centeret blev tilbagebetalt.⁴

Til forskel fra Norges støtte var Danmarks støtte til WATC indirekte – gennem et Sekretariat⁵, som støttes i fællesskab med Schweiz, Sverige, og Nederlandene.

¹ Helt specifikt har jeg på vegne af Fælleskomiteen for Israel, Dansk-Israelsk Selskab, og to andre "pro-Israel" organisationer skrevet til Ministeren allerede i maj 2017 med henblik på at opfordre ham til en undersøgelse – og i løbet af sommeren for at rose ham for indsatsen. Vi spurgte også af og til om, hvordan det gik med undersøgelsen, og var glad for at høre lige før jul, at undersøgelsen var færdiggjort – og at der var politiske følger i støbeskeen. *Men jeg tror næppe at vi har haft nogen indfyldelse.*

² Michael Aastrup har så vidt jeg ved alene nævnt "en lang række organisationer" i et interview på DR2 Deadline 4. januar 2018 –med Lotte Folke Kaarsholm. ca 24 minutter inde i udsendelsen <https://www.dr.dk/tv/se/deadline/deadline-9/deadline-2018-01-04#!/>. Alle andre steder har det alene heddet "israelsk pres".

³ Se bl.a. nogle af Matthias Sindbergs artikler i Information gennem især uge 1, 2018. Og ovenfor nævnte interview i Deadline viste også en lille video, med stærke antisemitiske ytringer fra nogle af de bekymrende NGO'er.

⁴ **Kritik af kvindecenrets navngivning:**

Norway Condemns Use of Funding to Youth Center Glorifying Terrorist. NGO Monitor. 29. maj 2017 <https://www.ngo-monitor.org/norway-condemns-use-funding-youth-center-glorifying-terrorist/>

Artiklen baserer sig dels på flg artikel:

Norway demands PA return funds for women's center named after terrorist

Oslo also calls for removal of country's logo from facility honoring Dalal Mughrabi, says it won't back future projects under current conditions By TOI STAFF 27 May 2017.

<http://www.timesofisrael.com/norway-demands-pa-return-funds-for-womens-center-named-after-terrorist/>.

Denne artikel gør det klart, at det ikke kun er NGO Monitor (NGOM), som har gjort opmærksom på problemet ... og Palestinian Media Watch er ikke en tøddel mere "tendentiøs" end NGOM.

After Norway, Denmark also denounces Palestinian NGO for naming a community center, funded with Danish money, after Palestinian terrorist 6 June 2017: <http://ejpress.org/after-norway-denmark-also-denounces-palestinian-ngo-for-naming-a-community-center-funded-with-danish-money-after-palestinian-terrorist/>

Afsluttende citat: "Denmark's decision follows a similar condemnation by UN Secretary General Antonio Guterres and Norway's Foreign Minister Borge Brende who have also funded the center (med direkte støtte).

I øvrigt var Norge i en overgang (et halvt år i 2016) med i sponsor-gruppen for Sekretariatet – desværre siges der ikke noget offentligt om hvorfor man trak sig fra gruppen.

⁵ "Sekretariatet" = **Human Rights and International Humanitarian Law Secretariat** Sekretariatet for Menneskerettigheder og Folkeret - ved based at Birzeit University in Ramallah.

Sekretariatet finansierer WATC og yderligere 23 organisationer, og blev genstand – sammen med disse 23 NGO'ere – for Danmarks egen undersøgelse.

Anders Samuelsen citeres bl.a. for følgende (Nyheder fra Udenrigsministeriet 2. juni 2017):

"Jeg er forarget over, at WATC, der hævder at arbejde for menneskerettigheder, ikke bare har forherliget en terrorist, men også misbrugt tilliden fra et gavmildt folk som det danske. Det er fuldstændig uacceptabelt, og jeg kan ikke stærkt nok tage afstand fra det. Danmark og danske skattekrone må under ingen omstændigheder bruges til noget, der på nogen som helst måde forherliger eller promoverer terrorister. Derfor vil vi nu også forlange af WATC, at de betaler dansk støtte tilbage"⁶

Een ting er, at et kvindecenter navngives efter en terrorist som bl. a. har 13 sprængte børn og 25 sprængte civile voksne på samvittigheden (1978), og som af nogle arabere alligevel anses som en ganske almindelig frihedskæmper. Det må man naturligvis selv om! Noget andet er, at vestlige demokrater forventes at støtte forherligelse af Dalal Mughrabi.

Det er forstemmende, hvordan de ansvarlige ledere forsøger at løbe fra ansvaret. Ifølge Information⁷ fortæller således WATC Direktør Soraida Hussain: "...det ikke WATC, der har navngivet kulturhuset [efter Dalal Mughrabi]. Det er de unge mennesker i byen Burka, som centret blev bygget til."

Jeg mener at donorerne skal spørge sig:

Howdan kan det være, at de unge palæstinensiske kvinder ikke har mere positive rollemodeller end Dalal Mughrabi? Giver de voksne ingen modspil og opfordring til forsoning?

Derudover sidestiller Soraida Hussain navngivningen af centret med navngivning af israelske gader efter Irgun terrorister - og Soraida Hussain fremhæver massakren ved Deir Yassin (9. april 1948) som bevis for, at Irgun var en terrorist band. Hertil kan siges to ting:

Deir Yassin: Den nyeste forskning siger, at der var ca 120 omkomne ved Deir Yassin. Ja, det er forfærdeligt, men hvad er meningen ved at blæse tallet op til 600? Og hvad er meningen ved at fortie den sammenhæng, hvor Deir Yassin angrebet indgik – inklusiv at tropperne fik ordre til at skåne kvinder og børn?⁸

⁶ **Samuelsen afbryder samarbejdet med palæstinensisk NGO.** 2 juni 2017. <http://um.dk/da/nyheder-fra-udenrigsministeriet/NewsDisplayPage/?newsID=4581CF05-DD68-45BB-8FB0-B28AA0A4F1D0>

⁷ **Palæstinensisk ngo's kvindecenter blev opkaldt efter terrorist: 'En lille bitte detalje i den større kamp'.** Mathias Sindberg, Information, 12. januar 2018

⁸ **Om Deir Yassin**

"Al Nakba"—The Palestinian Catastrophe of 1948 (videos)

(<http://www.voltairenet.org/article160069.html>) "The most notable massacre is the Deir Yassin Massacre, in which an estimated 120 Palestinian civilians were brutally murdered by an Irgun-Lehi force."

Denne organisation er eklatant mod Israel ... men overdriver ikke antallet af dræbte arabere.

Will Fact Ever Displace Anti-Israel Fiction? – "Ethnic cleansing lies" - Haifa

by Denis MacEoin. September 5, 2014 at 5:00 am

<http://www.gatestoneinstitute.org/4617/israel-fact-fiction>

"... at Deir Yassin and Sasa. There is no doubt that Israeli forces behaved badly in both incidents, but they happened in time of war and in the teeth of fierce fighting on the Arab side. The story of a great massacre at Deir Yassin was blown up out of all proportion by Arab propagandists. Between 100 and 120 villagers died (many, perhaps most, of them combatants). These figures were immediately inflated to 254 by almost everyone. Before the fighting there, the Etzel and Lehi troops were specifically ordered not to kill women, children or POWs.[10]"

Irgun: Irgun og andre militser blev efter 1948, ved staten Israels proklamation, tvunget ind under Israel Defense Forces (IDF) og under deres officerers kommando. Dette står i skærende kontrast til grupper såsom Fatah (tilhørsstedet for Dalal Mughrabi), PFLP, Al Aqsa, Islamisk Jihad og Hamas, som aldrig er blevet tvunget ind under Selvstyrets politi-kommando. I øvrigt tænker Soraida Hussain nok mest på Menachim Begin, som ikke kun var i Irgun. I 1979 sluttede han en epokegørende fredsaftale med Egyptens Anwar Sadat – efter ca 20 års meget skrøbelig våbenhvil.

3. Sekretariatets virke generelt

Sekretariatet huses af Institute of Law at Birzeit University (IoL-BZU) i Ramallah og administreres af NIRAS, et europæisk konsulent firma. Sekretariatet bruger ca ¼ af budgettet til administration og løn.

Visse af de støttede organisationer – inklusiv selve Sekretariatet – er kendt for decideret fjendskab, som nok gå meget længere, end hvad der efter vestlige standarder vil være passende for en fredelig frihedskamp og opbygning af civilsamfundet. Hvis NGO Monitors beregninger er korrekte, går 65% af Sekretariatets bevillinger således til NGOer, som er førende inden for den mest ekstreme form for boykot-bevægelse mod Israel. Dette er desuagtet, at en række parlamentarikere i de lande, som har støttet Sekretariatet, er modstandere af BDS bevægelsen (den ekstreme, internationale bevægelse, som arbejder for Boykot – Divestment (trækken investeringer tilbage) – og Sanktioner) mod Israel ... Når man graver lidt i bevægelsens egne udtalelser og aktioner, ser man klart, at det er meningen at ramme *hele* Israel – fra Jordanfloden til Middelhavet.

Men måske disse organisationer har enkelte projekter, som er støtteværdige?

Danidas "OpenAid.um.dk" viser bevillinger til Sekretariatet (og alt andet under programmet "TP3") som "projektlignende" – og behandler åbenbart hele Sekretariatet som et projekt. Imidlertid viser Sekretariatets egen hjemmeside, at ca 80% af bevillingerne er basisbevillinger (core funding / capacity development - <http://www.rightsecretariat.ps/our-work/grantees/core-funding>); resten er projekter (<http://www.rightsecretariat.ps/our-work/grantees/project-funding>), som nok ikke har været drøftet substantielt med sponsorlandene.

Sekretariatets hjemmeside er i øvrigt endnu ikke blevet opdateret (25. januar 2018) for at vise, at Danmark ikke længere er et medlem af konsortiet.

Kilde 10 er s. 126-127i Benny Morris' bog: 1948 - A History of the First Arab-Israeli War, 2009 - Se anmeldelsen - <https://yalebooks.yale.edu/book/9780300151121/1948>.

Morris var blandt de første israelske historikere, som fortalte åbent og ærligt om de forfærdelige ting, som (kommende) israelske tropper lavede i Israels uafhængighedskrigen (for araber "al Naqba"). Imidlertid er Morris i løbet af de sidste mange år er gået til kamp mod andre, som han mener forfalsker historien med henblik på at give det indtryk, at tingene var langt, langt værre end de var - både fordi de komplekse sammenhænge bliver forsimplet og enkelte fakta bliver massakreret (600 er jo et langt større tal end 120 ... og Deir Yassin er kun een blandt mange begivenheder, som er blevet udsat for forfalskede eller fordrejede fortællinger).

The capture of Deir Yassin <http://www.jewishvirtuallibrary.org/the-capture-of-deir-yassin> - Uddyber en del detaljer

4. Lidt om de resterende sponsorer af Sekretariatet – og nogle ønsker om udtalelser

Støtten er vist ikke helt helhjertet

Den schweiziske regeringen er flere gange blevet udfordret af parlamentarikere især siden 2016 grundet en mistanke om, at Schweiz – direkte og indirekte – støtter organisationer, som opildner til racistisk og antisemitisk vold og had.

Der har været en del parlamentarisk debat i Nederlandene siden 2016.

Som sagt trak Norge sig i 2016.

Der er ingen kritisk debat i Sverige.

Undersøgelsen i efteråret 2017

Som det fremgik i bl.a. Information bestilte Schweiz en uafhængig undersøgelse af Sekretariat og de organisationer, som det støtter. Undersøgelsen blev udgivet i oktober 2017 - åbenbart med en konklusion om, at der er ingen særlig grund til bekymring.

Jeg mener at regeringen bør fortælle noget om hvad det var, som rapporten evaluerede ... især om det kun var formalier. Og hvorfor regeringen afviste konklusionerne.

Den fortsatte støtte til Sekretariatet

I ovenfor nævnte interview på DR2 Deadline sagde Michael Aastrup, at Sverige, Schweiz og Nederlandene vil fortsætte deres støtte til Sekretariatet - i al fald til udgangen af nuværende bevillingsrunde.

Dog har Schweiz og Nederlandene udtrykkeligt tilbagetrukket støtte fra WATC. Sverige har tilsyneladende ingen kommentar.

Aastrup sagde også at de andre tre lande vil dække mankoen fra Danmarks tilbagetrækning (samt indkasserer en godtgørelse fra Danmark for ulejligheden).

Jeg kunne godt tænke mig at regeringen fortalte lidt mere om arrangementet ... og hvor stor godtgørelsen er.